

Barnets weekender kan hurtigt slippe op, hvis såvel den biologiske far/mor, som ikke bør sammen med barnet, som den ikke biologiske forældremyndighedsindehaver skal have samværstret med barnet. Noget tilsvarende er tilfældet med anbragte børn, der skal bibeholde samvær med begge forældre og derfor bliver splittet mellem – ikke to – men tre forskellige steder. Helt kaotisk er højtiderne, hvor flere forskellige parter søger samvær.

Endelig kunne den af de mange forældre barnet bor hos, etablere endnu et forhold til en helt fjerde (eller femte), som måske i praksis har den tætteste relation til barnet. Spørgsmålet er, hvordan denne forælders retsstilling så skal være?

Problemerne bliver ikke mindre af, at også bedsteforældrene, som der med de mange skiftende partnere efterhånden også bliver en del af, utvivlsomt gerne vil se deres børnebørn. Vi får jævnligt henvendelser fra bedsteforældre, der er ulykkelige over at de mister kontakten til deres børnebørn.

Det er næppe nogen god ide at gøre forældremyndigheds- eller samværssager til et tilløbsstykke mellem flere parter end de to biologiske forældre.

Justitsministeriets forslag nævner ikke noget om forsørgelsespligten – hvem af de forskellige forældre, der skal være bidragspligtig over for barnet.

Særlige forhold ved de registrerede partnerskaber

Adoptionslovens primære målsætning bør være at sikre barnløse børn forældre. At man så hermed også sikrer barnløse par børn, bør betragtes som en sidegevinst. Hensynet til de barnløse par bør aldrig blive lovens hovedsigte, fordi denne type forældreskab forudsætter, at biologiske forældre svigter deres forældreansvar. I tilfældet med de registrerede forhold er det en forudsætning, at en biologisk far/mor opgiver at udfylde sit forældreansvar, og det er da også den adfærd Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske refererer til i deres høringssvar.

Den moral man kan udlede af forslaget er, at man ikke nødvendigvis behøver at føle sig ansvarlig over for de børn man sætter i verden.

Det er næppe noget heldigt budskab at give videre til næste generation.

Vi mener, at børn – uanset køn – har brug for to forældre af hver sit køn til at danne deres egen

kønsidentitet. I samfundsdebatten problematiseres det ofte, at de fleste voksne i institutioner og skoler er kvinder. Der stilles også i stigende grad krav om lige repræsentation af kvinder og mænd i forskellige udvalg og på arbejdsmarkedet.

Forældreskabet er det måske mest styrende organ for den enkelte. Hvis man mener, at lige repræsentation af mænd og kvinder er vigtigt i forskellige magtorganer, er forældreskabet næppe det mindst vigtige.

Biologiske/sociale forældre

Loven om adoption af stedbørn og de ændringsforslag der er fremført, handler ikke så meget om hvad der nu er bedst for barnet, som det handler om hvilken juridisk stilling henholdsvis sociale og biologiske forældre skal have. I praksis opstår problemerne når såvel den (eller de) sociale forældre som den længstlevende biologiske far/mor gerne vil tage forældreansvaret på sig, og der derfor opstår konflikt om forældremyndighedsspørgsmålet.

Mange sociale forældre udfører utvivlsomt et stort og væsentligt ansvar for deres stedbørn, og mange biologiske forældre svigter utvivlsomt deres, eller bliver i praksis tvunget til det.

Men det er ikke kun i eventyrene, at stedforældrene er de onde. Adskillige undersøgelser viser, at der er store problemer mellem stedbørn og stedforældre.

Den amerikanske forfatter David Blankenhorn har i sin bog »*Fatherless America – confronting our most urgent social problems*« blandt andet sammenfattet en række undersøgelser om børn der vokser op med stedforældre. Konklusionen af denne sammenfatning er, at de børn klarer sig lige så dårligt eller dårligere, end børn der vokser op hos enlige forældre. Bogens kapitel om stedfædre er vedlagt.

Biologiske forældre bør fortsat have en fortrinsstilling frem for sociale forældre. I hvert fald bør spørgsmålet om barnets fremtidige bopæl underkastes en individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Forplantningsmuligheder

Nu er det i forvejen sådan, at mens 90 % af alle kvinder får børn, er det kun 82 % af mændene der får det¹². Ser man på hvor mange der faktisk lever sammen med deres børn, er forskellen endnu større. En forskel der kan forventes at øges som konsekvens af forslaget, da stedbarnsadop-